

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci proti obžalovanému **Ing. J. P.** pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej úlohy podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na verejnom zasadnutí konanom 5. júna 2008 v Bratislave prerokoval odvolanie obžalovaného Ing. J. P. proti rozsudku samosudcu Špeciálneho súdu v Pezinku z 18. apríla 2007, sp. zn. PK 1 Tš 6/2006 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Ing. J. P. **s a z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudcu Špeciálneho súdu v Pezinku z 18. apríla 2007, sp. zn. PK-1Tš 6/2006, bol obžalovaný Ing. J. P. uznaný za vinného z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej úlohy podľa §160a ods.1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že

dňa 7. novembra 2005 v presne nezistenom čase v Č. na Mestskom úrade vo svojej kancelárii a dňa 10. novembra 2005 asi o 19.00 hod. v Ž. v Obchodnom centre D. v kaviarni ako primátor a zároveň štatutárny orgán mesta Č. najprv žiadal úplatok v bližšie neučenej výške, neskôr vo výške 1,5 milióna Sk pre seba od konateľa spoločnosti N. R. Ž. za bezodkladné zaplatenie faktúr č. 08-07/2005 zo dňa 8. júla 2005, č. 01/25-10/2005 zo dňa 25. októbra 2005, č.04/25-10/2005

zo dňa 25. októbra 2005, č.02/25-10/2005 zo dňa 25. októbra 2005 a č. 03/25-10/2005 zo dňa 25. októbra 2005 v celkovej výške 29 852 969,50 Sk, vystavených touto spoločnosťou za vykonanie prác v prospech mesta Č. na stavbe Priemyselný park Č. – S., pričom dňa 18. novembra 2005 asi o 10.40 hod. v Ž. na ulici V. pred budovou č. X. vo svojom osobnom motorovom vozidle požadovaný úplatok od R. Ž. vo výške 1,5 milióna Sk v hotovosti prevzal.

Samosudca Špeciálneho súdu v Pezinku ho za to odsúdil podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Rovnako mu podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. uložil aj peňažný trest vo výmere 500 000 Sk (päťstotisíc) a podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia jeho výkonu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Nakoniec mu podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti výkonu povolania alebo funkcie v orgánoch samosprávy na dobu 5 (piatich) rokov.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný Ing. J. P., ktoré odôvodnil v osobitnom písomnom podaní prostredníctvom svojho obhajcu.

Obžalovaný Ing. J. P. v odôvodnení podaného odvolania opätovne zopakoval svoju obhajobnú argumentáciu prednesenú v predchádzajúcich štádiách trestného konania založenú na tvrdení, že svedkovi agentovi R. Ž. bola istina vo výške 29 852 969,50 Sk riadne uhradená 11. novembra 2005, potom čo tento po 9. novembri 2005 doniesol riadne účtovné doklady namiesto dovtedy ním predložených preddavkových faktúr, čo potvrdili všetci kompetentní pracovníci M. v Č..

Pokiaľ sa týka hotovosti vo výške 1,5 milióna Sk, s ktorou bol 18. novembra 2005 zadržaný, zotrval na svojom stanovisku, že išlo o sponzorský dar pre Futbalový klub Č. a dva kostoly, ktorú okolnosť potvrdili jednak členovia výkonného výboru Futbalového klubu Č. ako aj ďalší nezávislí svedkovia. Podľa jeho názoru uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj zabezpečený obrazovo – zvukový záznam, v rámci ktorého sa spomína zmluva o finančnom príspevku a skutočnosť, že tento pôjdu spoločne odovzdať tak, ako sa dohodli.

Na základe týchto dôkazov mal za to, že tvrdenia svedka agenta R. Ž. sú neobjektívne, tendenčné a ním produkované len a len v snahe zdiskreditovať jeho osobu, keďže tento odmietol uhradiť z dôvodu nevykonania prác, resp. nezabezpečenia investora ďalšie finančné prostriedky spoločnosti svedka agenta R. Ž., o čom svedčí aj ďalší dôkaz, a to „Otvorený list Č.“, ktorý bol občanom tohto mesta doručený krátko pred komunálnymi voľbami.

Podaným odvolaním sa preto domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok a spod obžaloby ho oslobodil.

Podľa § 317 ods.1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku samosudcu špeciálneho súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, urobila tak v lehote ustanovenej v zákone.

Treba hneď úvodom uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom

sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že ho spáchal obžalovaný a že z jeho konania nastal tam uvedený následok.

Na takomto základe potom samosudca špeciálneho súdu vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Vzhľadom k tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky v otázke skutkových zistení odkazuje na podrobne rozvedené dôvody rozsudku samosudcu špeciálneho súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu dospel k záveru, že výrok o vine obžalovaného Ing. J. P. bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkoľvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu toho skutkového deja, ktorý bol na základe týchto dôkazov ustálený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie námietky obžalovaného Ing. J. P. považuje za neopodstatnené.

Obhajobná argumentácia obžalovaného Ing. J. P., že mesto Č. prostredníctvom jeho osoby odmietlo svedkovi R. Ž. preplatiť ním predložené preddavkové faktúry a urobilo až potom, čo tento tieto dodatočne po stretnutí so zástupcami mesta Č., vrátane obžalovaného (teda po 9. novembri 2005), vymenil za riadne faktúry, ktorá okolnosť podľa názoru obžalovaného bola príčinou diskreditácie jeho osoby zo strany tohto svedka, neobstojí, pretože táto obhajobná konštrukcia zo strany obžalovaného Ing. J. P. a jeho obhajcu začala byť realizovaná až ex post v snahe prispôbiť fakty dôkazom už zabezpečeným v čase zadržania obžalovaného.

Zabezpečené a vykonané listinné dôkazy totiž svedčia o tom, že Mestskému úradu v Č. boli skutočne 25. októbra 2005 predložené štyri preddavkové faktúry, ktoré však ešte v ten istý deň boli vymenené za riadne faktúry a prostredníctvom pošty odoslané na Mestský úrad v Č., kam boli doručené 3. novembra 2005, o čom svedčí kniha odoslanej pošty firmy N. a prezentačná pečiatka M. v Č. na spomínaných faktúrach, pričom jedna navyše (piata) bola tomuto úradu doručená už 24. augusta 2005.

Teda tvrdenie svedka R. Ž. o rozdelení faktúr na dve kopy na stretnutí 7. resp. 9. novembra 2005 korešponduje s vyššie uvedenými listinnými dôkazmi a naopak vyvracia tvrdenia obžalovaného ako aj svedkov Ing. J. H. a MUDr. J. M..

Pre záver, že zo strany obžalovaného a jeho obhajcu išlo len o ex post produkovanú obhajobnú argumentáciu svedčí aj tá skutočnosť, že až po zadržaní obžalovaného boli firme svedka R. Ž. vrátené a spochybnené dve preddavkové faktúry, konkrétne č.3/05 a č. 8/05 (za prípravu pozemkov pod priemyselný park S. a za získanie investora) ako aj zmenená výpoveď v tom čase pracovníka M. v Č. Ing. J. K. ohľadom týchto dvoch preddavkových faktúr.

Rovnako tak v prípade tvrdenia obžalovaného Ing. J. P., že v prípade sumy 1,5 milióna Sk, s ktorou bol 18. novembra 2005 zadržaný, išlo o sponzorský dar pre dva kostoly v Č. a miestny futbalový klub, Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade vykonaných dôkazov dospel k záveru, že obžalovaný mal takéto „vysvetlenie“ pripravené dopredu, keďže krátko predtým bol na Okresnom súde v Č. zadržaný sudca pre podozrenie z rovnakej trestnej činnosti.

Pre záver, že išlo o dopredu pripravené vysvetlenie pre prípad „nejakých komplikácií“, ktorého obsah sa začal aj v tomto prípade napíňať až ex post, svedčia viaceré dôkazy, a to vyjadrenia správcov farností, zápisnica z rokovania výkonného výboru Futbalového klubu Č. a napokon aj výpoveď svedka A. J..

Napokon pre záver, že v posudzovanej veci išlo jednoznačne o úplatok, svedčí aj spôsob a okolnosti, za ktorých obžalovaný Ing. J. P. prevzal od svedka R. Ž. sumu 1,5 milióna Sk. Ide predovšetkým o tieto okolnosti:

- obžalovaný Ing. J. P. dňa 18. augusta 2005 v raňajších hodinách sedí a debatuje pri káve s viceprimátorom a prednostom úradu a ani slovom nespomenie, že vzápätí ma prevziať sponzorský dar vo výške 1,5 milióna Sk;
- opakovane telefonicky kontaktuje svedka R. Ž.;
- vyššie uvedenú sumu odmieta prísť prevziať do kancelárie firmy svedka R. Ž.;
- sumu 1,5 milióna Sk preberá na parkovisku v osobnom motorovom vozidle bez akéhokoľvek zmluvného podkladu tak, že tieto peniaze sú mu odovzdané do odkladacej skrinky.

Pochybil však špeciálny súd, keď vyššie uvedené konanie obžalovaného Ing. J. P. právne posúdil len ako trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. s odôvodnením, že v tomto prípade **primátor Ing. J. P.** „nebol v postavení verejného činiteľa s rozhodovacou právomocou, lebo tu len ako jeden z dvoch oprávnených štatutárov dal súhlas na zaplatenie faktúry.“

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je pre posúdenie tejto otázky právne irelevantné, či sa v danom prípade na preplatenie faktúry vyžadoval podpis najmenej dvoch alebo štatutárov mesta Č..

Podstatnou okolnosťou je, že samotný podpis primátora bol aktom obsahujúcim aj prvok rozhodovacej právomoci, keďže aj od rozhodnutia obžalovaného záviselo, či uvedenú faktúru podpíše a táto bude preplatená, alebo jej nepodpísaním spochybní jej výšku a firma N. sa bude musieť

domáhať jej zaplatať prostredníctvom žaloby na súde, resp. cestou arbitrážneho konania, keďže obžalovaný Ing. J. P. bez námietok vykonané práce na priemyselnom parku S. 25. októbra 2005 prevzal, čo potvrdil v osobitných protokoloch svojim podpisom.

Správne preto malo byť konanie obžalovaného Ing. J. P. po stránke objektívne právne kvalifikované prísnejšie, a to ako trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods.1, ods. 2 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., teda tak ako mu pôvodne vyšetrovateľ vzniesol obvinenie.

Je potom logické, že aj uložený trest odňatia slobody bol obžalovanému Ing. J. P. uložený v rozpore so zákonom, keďže tento bol uložený síce v polovici trestnej sadzby vo výmere tri roky, ale v trestnej sadzbe jeden až päť rokov a správne mal byť ukladaný ako trest úhrnný podľa trestného činu z nich najprísnejšie trestného a rovnako v polovici trestnej sadzby, ale v tomto prípade tri až osem rokov.

Toto hmotnoprávne pochybenie špeciálneho súdu však Najvyšší súd Slovenskej republiky nemohol napraviť pre nedostatok odvolania podaného špeciálnym prokurátorom v neprospech obžalovaného Ing. J. P..

Špeciálny súd nepochybil, keď na výkon uloženého trestu obžalovaného Ing. J. P. podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj uloženie peňažného trestu spolu s náhradným trestom odňatia slobody a trest zákazu činnosti výkonu povolania alebo funkcie v orgánoch samosprávy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného Ing. J. P. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 5. júna 2008

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: